

kun gjort vor Indstilling, fordi vi troede ikke at burde unblade at gjøre den i Henhold til den Maade, hvorpaa man ellers behandler Udgifter, som kunne siges ikke at være ganske lovmedholdelige. — Den følgende Post angaaer en Chargé d'affaires i Stalien, og vi have her indstillet, at Udgiften af 1,500 Rb. til et extra-ordinært Lønningstillæg for ham faaer at passere. Vi have brugt denne Benævnelse, fordi der for hvert af Finantsaarene 1862—63 og 1863—64 var bevilget en Gage af 4,000 Rb. til denne Chargé d'affaires, men han blev først ansat i Finantsaaret 1863—64, og man har derefter udbetalt ham Lønning fra hans Ansættelses Dato til April 1864, som om der var bevilget 6,000 Rb. i aarlig Løn. Dette have vi ikke anseet for at være lovmedholdeligt, og derfor have vi gjort denne Indstilling. — Den næste Post, som angaaer Statsregnskabsrets § 12, Krigsministeriet, er den, som har fremkaldt de største Banfælgigheder, men det er tillige den, om hvilken vi i Betænkningen have udtrykt os meest omfattende og omstændeligt; jeg skal derfor her kun ganske kort antyde vor Stilling til denne Sag. Vi kunne ikke indrømme, at der saaledes er gjort Rebe og Rigtighed for Bevillingernes Anvendelse, at Statsrevisionen derpaa har kunnet begrunde nogen endelig Dom, men paa den anden Side finde vi dog, at Regnskabet er saaledes beskaffent, at man hellere nu maa søge at faae Sagen afgjort end at erholde et Regnskab, hvis Affattelse vi antage vil koste megen Tid og vist ogsaa mange Penge, og om hvilket vi tillige antage, at det efter saa lang Tids Forløb, og efter hvad der foreligger os, ikke vil kunne ventes at blive anseet fyldestgjørende af Statsrevisionen. Dette er, troer jeg, i saa Ord en rigtig Angivelse af Udvalgets Tanke. — Vi komme nu til Indstillingen angaaende § 12, Conto A. e. „overordentlige Lønningstillæg til Krigsministeriets Personale.“ Ogsaa om denne Indstilling have vi udførlig udtalt os, men jeg skal dog tillade mig kortelig at antyde Udvalgets Stilling i saa Henseende. I det vi have gjort denne Indstilling, støtte vi os til, at vi ikke kunne billige, at Krigsministeriet har gjort en Anvendelse af den til dets Raadighed stillede Sum som den, der er an-

ført i Indstillingen, ligesom vi heller ikke have kunnet finde det i sin Orden, at Udgiften er opført som et Garnisons-, Marsch- og Cantonnementsstillæg, thi dette fører Tanken hen paa en udcommanderet Styrke, men ikke paa Krigsministeriets Personale i Contoierne. — Den næste Post angaaer en af disse omtalte Omposteringer. Paa Conto A. h. 2.: „Forskjellige militaire og civil-militaire Embedsmænd“ havde man en Underconto for Læger, Litr. c. Der var dertil bevilget 50,819 Rb., men der medgik i Virkeligheden til disse Lægers Lønning etc. 53,240 Rb. 82 $\frac{1}{2}$ ø, og da man altsaa skulde have nogle flere Penge til Lægerne, medens man paa Contoerne „Oppasserpenge“ og „Quartæxpenge“ var saa heldig at have besparet et dertil passende Beløb, tog man dette og overførte deraf omtrent 3000 Rb. paa Undercontoen „Læger“. — Den næste Post angaaer en Overskrivelse af 14,435 Rb. 95 $\frac{1}{2}$ ø. Der var bevilget til nogle Fæstningsarbejder i Holsteen 19,227 Rb. 50 ø, men denne Sum blev overskreden, og man tog da det Øvrige paa adskillige andre Conti, deriblandt de 14,435 Rb. 95 $\frac{1}{2}$ ø, som vor Indstilling angaaer, af Conto E. d.: „Fæstninger og militaire Bygninger“. — Den derpaa følgende Post har mindre at betyde. — Ogsaa med Hensyn til den sidste Post: „Den ved Hovedreparationen af Fyrskibet Nr. 2 brugte Fremgangsmaade faaer for Rigsdagens Bekommende at passere“ kan jeg henvide til Statsrevisionens Beretning, og jeg skal blot kortelig antyde vor Hovedbetragtning i saa Henseende. Grunden til vor Indstilling: „faaer at passere“ er den, at 4000 Rb. af de Penge, som ere anvendte, ere udrede af Conto: „Uforudsete Udgifter“, men efterat Supplementsperioden var udløben, og dette ansee vi ikke for at være i sin Orden. Grebe Medlemmer ville erindre, at der, vel ikke gjennem Lovgivningen, men, om jeg tør sige saa, gennem Repræsentation, er sat 3 Maaneders Frist efter Finantsaarets Udløb, inden hvilken alle, eller idetmindste de væsentligere Dispositioner skulle være tagne, men den her omtalte Disposition blev først tagen i Juli Maaned, altsaa efter de 3 Maaneders Forløb. Vi have tillige